

մի անդամն է, նախադահ անդամը, Հանրապետության նախադահը եւ ուրիշ ոչինչ, այսինքն՝ հաւասարների մէջ առաջինը:

Հանրապետութեան նախադահի մահուան, հրաժարման կամ որեւէ յանցանքի պատճառով պաշտօնանկ լինելու դէպքում՝ նրան փոխարինում է թիւ 2 խորհրդակիցը: Մնացած խորհրդակիցները, իրենց թիւերի կարգով, մէկ-մէկ աստիճան բարձրանում են վեր, եւ 13-րդ խորհրդականի բաց մնացած տեղի համար ընտրւում է նորը: Նոյն կարգը պահւում է, եթէ վերոյիշեալ պատճառներով խորհրդակիցներէց մէկին ու մէկին է պակասում:

Հանրապետութեան նախադահի պաշտօնատարութեան թղթում բաւական գեղեցիկ կերպով սահմանուած են նրա իրաւունքներն ու պարտականութիւնները — թէեւ ընդհանուր դժերով: Ուստի խօսքը տանք իրեն՝ հեղինակին:—

«Տեսնելով զո արժանաւորութիւնը եւ Ս. Հոգու շնորհն առ քեզ — դրում են ազգ. ժողովի անդամները ընտրուած նախադահին — մենք, Հայաստանի տանուտէրերս եւ ամբողջ ազգի փոխանորդներս, հաստատեցինք եւ ընդունելի արինք, որ դու արժանի ես հայոց նախարարութեան պաշտօնին: Մենք, միախորհուրդ եւ միակամ, իրբեւ մի անձն, տալիս ենք քեզ շնորհաց եւ նախարարութեան սոյն գրութիւնը երեք տարի ժամանակով, որ դու իշխես Հայաստան աշխարհի եւ նրա բնակիչների վրայ, համաձայն Հայաստանի օրէնքների, ազգային ժողովի հրամանների եւ իւրաքանչիւրի գործի:

«Քեզ իշխանութիւն տուինք, որ դու լինիս տէր բոլոր հայոց եւ պատրաստ ծառայելու ամէնքին, լինելով հայ ժողովրդի ջատագովն ու պաշտպանը ընդդէմ հայոց օրէնքների եւ հայոց ազգի թշնամիների ու հակառակորդների: Դու ունիս իշխանութիւն ամէն բարի գործելու, իսկ ընդդէմ հայոց օրէնքի գործելու ո՛չ: Եւ զո թոյլտուութեամբ ուրիշներն էլ չպիտի գործեն ընդդէմ հայոց օրէնքի եւ գործողների հանդէպ՝ ոչ մի ներում:

«Դրինք հայոց օրէնքի լուծը զո վզին, որ քաղցր է եւ թեթեւ, եթէ օրէնքով ընթանաս դու: Համբերող ու երկայնամիտ եղի՛ր եւ սրբտիր դ խորքում պահի՛ր հայոց օրէնքի բոլոր յօդուածները, որովհետեւ զո կեանքը եւ զո պատիւը կախուած են օրէնքից: Մի՛ ոտնահարի օրէնքներից ամենափոքրն անգամ, ապա թէ ոչ՝ կը խորտակուիս դու եւ զո ոսկրները կը փշրուին:

«Տուինք քեզ իշխանութիւն օգտակար լինելու հայոց ամբողջ ժողովրդին եւ չլնասելու ոչ ոքի: Եղթայով կապեցինք զո ինքնակալ կամքը եւ ինքնակալ վարմունքները, որպէսզի հակառակ օրէնքի, չկարողանաս որեւէ մէկին ասել կազ կամ մորոս (յիմար):

«Տուինք քեզ իշխանութիւն ամբողջ հայ ժողովրդի բերանը լինելու եւ ամուր փակեցինք զո բերանը, որպէսզի մի խօսք չարտասանես ընդդէմ հայոց օրէնքի:

«Տուինք քեզ իշխանութիւն պատերազմ յայտարարելու թշնամիներին եւ խաղաղութիւն հաստատելու հայոց բարեկամների հետ, հայոց տան հրամանով:

«Տուինք քեզ իշխանութիւն կեանք շնորհելու մահապարտներին, մէկ տարուայ մէջ միայն՝ եթէ մարդու, եթէ դա ընդդէմ չի լինի ազգ. ժողովի կամքին: Եւ դու չունես իշխանութիւն մէկին ու մէկի վրէսից մի մազ քաշելու, հակառակ օրէնքի:

«Տուինք քեզ վերին հսկողի, տիրապետութեան իշխանութիւն, որ ազգաբարես հայոց տանը՝ թշնամիների յարձակման եւ հայոց ազգին ու աշխարհին պատահելիք վտանգների ու նախատինքների մասին: Արթուն եւ պատրաստ կաց. մի՛ գուցէ թշնամին յանկարծ աւերի Հայաստան աշխարհը եւ նեղի հայ ժողովրդին. նրանց բոլոր վնասները քեզնից կը պահանջուին:

«Տուինք քեզ իշխանութիւն հրամայելու հայոց բոլոր գործերին ու զօրապետներին, համաձայն օրէնքի: Նաեւ իրաւունք ունես խօսքով եւ երկաթով կապելու զո հրամանի դէմ մեղանշած գործն ու զօրականներին, քեզ վրայ վերցնելով զո կատարած բոլոր կաշանա-

է օրէնքների մեկնարանող բարձրագոյն հիմնարկութիւնը Հայաստանում: Նոյն այդ օրէնքի մէջ «ծածուկ խորհրդարան» է կոչուած 6 հոգուց բաղկացած մի ինչ որ հիմնարկութիւն, որի մասին այլեւս ոչ մի յիշատակութիւն չենք գտնում ամբողջ դրքի մէջ: